

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

1 Ecclesiae dandae baptismali decimae sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Episcopatum, aut certe in Episcopatu hereditaria successione acquiritur, secundum auctoritatem canonicam quicquid iuris faciat, & cui vult, eas conferat. Postquam autem Episcopus factus est, quacunque res de facultatibus ecclesie, aut suo, aut alterius nomine, qualibet conditione comparaverit, decrevimus, ut non in propinquorum suorum, sed in ecclesie, cui preest, iura deviant.

De rebus vero ecclesiasticis testari licet Episcopo, si tantumdem de propriis testatur.

C. V. Quomodo possunt esse rata, qua de ecclesia proprietate testamento legantur.

Unde in Agathensi a concilio, c. 1. statutum est. Si b Episcopus condito testamento aliquid de ecclesiastica iuris proprietate legaverit, aliter non valet, nisi tantumdem de iuris proprii facultate suppleverit.

2 pars. Sed si Episcopus, vel quilibet ex gradu ecclesiastico institutus defunctus fuerit, nec aliquis inventus fuerit, qui iure cognitionis succedat ecclesie sue et succedat in integrum: nec licebit aliquid aliud ex rebus eius presumere.

C. VI. Episcopo instituto ecclesia succedat in integrum.

Unde in Tarraconensi concilio, c. 12. statutum est.

Scubi defunctus fuerit Episcopus intestatus, post defunctionem eius i ad Presbyteris & Diaconis de rebus ipsius inventarum fideliter conferantur, a minimo usque ad maximum, id est, de utrensilibus, vel de omni suppellectile: ita tamen, ut si quis exinde vel praesumpserit aliquid, vel occulte fuerit tulle convinctus, secundum furri tenorem restituat in universa.

1 ¶ Defuncti dionem eius ¶ Antea legabatur, hanc definitionem. Eminentiam est ex variis concistorum editionibus, & statibus ecclesiarum Vaticanis, quemadmodum in multis aliis. In codice autem Lauchsi regio legitur, post depositionem eius.

C. VII. De eodem. Item ex concilio Triburienfi.

Quicunque ex gradu ecclesiastico sine testamento, & sine cognatione decederit, hereditas eius ad ecclesiam, ubi defervit, devolvatur. Similiter de sanctorum libris.

¶ Barchardus etiam, & Ivo citant capitulum hoc ex concilio Triburienfi, cui presertim Arnulphus. Sed in eo, quod exeat, non habetur. Similiter legitur apud Iulianum in ecclesiis novella 191. cap. 11.

CAUSA XIII.

Decessaria cuiusdam baptismali ecclesia, cladibus bellorum pressa, hostili metu compulsa, domicilia sua transfulerunt in aliam diocesim: praedia tamen antiqua non deserunt colere: caperunt perseverare decimas illi ecclesie, in cuius diocesim transferunt: & apud eam sibi elegerunt sepulcrum. Transactis quinquaginta annis, clericis, quibus quondam perseverant decimas, caperunt movere questionem in eos, qui ab ista accipiunt a primitias, & decimas: veniunt ad causam.

1. Modo primum queritur, si illi quorum domicilia sunt in diocesibus baptismali ecclesia, debeant perseverare decimas illi ecclesie, & celebrare suas exequias apud eam ecclesiam, in qua quondam habebant a parentibus eorum.

2. Secundo, an prescriptione temporis, sine percipiendis decimas, & fuerant tollantur.

a Et in Epauensis, cap. 17. b Barchard. lib. 1. cap. 212. Ivo par. 3. cap. 26. c Barch. lib. 1. cap. 207. Ivo par. 6. c. 282. d ad acciperunt.

QVAESTIO I.

Quid prius ecclesie hac omnia iure perferantur, nisi res huiusmodi, proinde contentum. Cuiusmodi quaque baptismali ecclesiam habere dicitur legitime assignata: sicut & parochialis ecclesia habere debet sibi distributas.

C. I. ¶ Singuli sacerdotes proprias debent habere ecclesias.

Unde Dionysius Papa Severus Episcopo, epistola secunda.

Eccllesias a singulis singulis Presbyteris debent parochias, & cometeria eis divisius: & omnia que ius proprium habere statimus: ita videlicet nullus alterius parochie terminos, aut ius in parochia uniusquisque suis terminis contentus, & calumniam, & plebem sibi commissa custodiat, ut non bunal aeterni iudicis ex omnibus sibi commissa nem reddat: & non iudicium, sed gloriam profanis bus accipiat.

In diocesi autem designata quacunque praedia velantur, tu decimationem baptismali ecclesie assignatus debet fieri: ergo & praedia haec intra terminos nostrae diocesis contenta, & decimationem nobis legitime assignata, nisi a baptisato fuerint.

2 pars. Huic ita respondetur. Decima b a Deo sunt per Moysen, ut perseverarent a populo filii Levi perferri, in quo deserviebant ei in tabernaculo. Non accipiebant Levi decimas, nisi ab eis, pro quibus offeriebant primitias. Quia ergo nos servimus Domino in tabernaculo, offerimus primitias, & sacrificia, & isti debent nobis perferri decimas. Item, cum decimas darentur filii Levi, offerentia perferiebantur, ut contempto Levita, qui fuerat electus, cui vollet decimas dare. Nam dicitur c. 1. qui te comoratur & intra muros tui habitat, comoratur ex singulis tribubus civitatis ad habitandum, accipietis quoque tribus illis perseverantes decimas, qui sicut erat Moyses praecipit filio Israel (sicut legitur d. in Deuteronomio loco quem elegerit Dominus Deus vester, ut sit mansio tua) omnia, qua praecipio conferetis, holocausta, & hostias, & primitias manuum vestrarum, & quicquid praecipuum est Domino Deo vestro, vos, & filii, & sicut vestra, famulae, & quaeque aliam partem, atque possessionem inter vos, & ipsi. [¶] manum frumenti, vini, & olei tui, primitias offeretis coram, & omnia, qua roverit, & sponte offeret primitias manuum tuarum coram Domino Deo tuo, quem elegerit Dominus Deus tuus, tu, & filii tui, & servus & famula, atque Levita, qui morantur in tabernaculo: ergo nos intra muros urbis istorum festinamus, & ei habitamus: si sumus, rite ab eis decimas accipimus. Item ad Praepositi [¶] Producenti sementem sementis, & heribem serventis sementis, & herbas ex terra producant: sed quibus & viginti annis, id est, hominibus contentis eam, & ventibus ipsi. Item Apostolus g. [¶] Communionem autem catechizant verbo, et qui se cavebunt, in omnibus bonis. Corinth. h. autem probat specialiter sibi debere primitias, & rituales ministravit, dicens. [¶] Si nos vestris primitiis magnum est, si nos carnalia vestra metamus. Item d. [¶] Si quis

a Poly carp. lib. 2. tit. 31. Barch. lib. 3. c. 49. Ivo par. 1. c. 73. Pann. lib. 1. c. 22. b Numer. 18. c Deuter. 12. d Deut. 12. e Psal. 103. f aliam. g Galat. 3. h Ibidem.

quis participat, quare non patitur non? Item. [Quis plan-
tatorum, & de fructibus eius non edit? Nos plantatorum vi-
tam, & res vultu fructibus eius edere? Item præcepta a Domi-
no per Moysen ut non mittat, saltem in alienum messim. Hæc
mensura est, & vos vultis saltem in eam mittere? Item b
[Non ablegati in loca triturae? Nos solum boves triturantes
non saltem ablegati in nostram, & de nostra tritura vultis nos
querere? Item Apostolus. c [Qui aliarum servimus, de aliarum
vivunt. Sed inquit de eis, cui non servimus? Item. [Qui in sa-
crario operantur, cum sacris participant? Sed inquit cum illo
non non operantur? Nos servimus aliarum, & ei participare vultis
non? Item Apostolus. d [Labor autem agricolæ oportet primum accipere de fructi-
bus suis? Nos autem curramus querere? Nos sumus agricolæ labo-
rantes: vos primum vultis percipere de fructibus nostris? imò non
primum: quia nec aliam non relinquere vultis. A priori-
bus enim incipimus, plantam serpsit, & eorum usurpare con-
temnamus. Item. e [Qui militat stipendium suum unquam? qui
piscat gregem, & de lactibus non edit? Nos militamus: & vos
stipendia nostra militum vultis querere? Nos gregem piscamus:
& vos lacum, & lanam accipere vultis. Sapere est, de alieno
labere vultum querere, si si sapere est, velle quod non possit. f
Item. [Dicitur dixit & dissipavit. In quocumque domum in-
traverit, in eadem manet, edentes & bibentes, quæ apud illos
sunt. Non autem non a vestris parvum dicitur, per hoc dicitur
non dicitur hanc ingredi, sicut, & ei pacem oblatum: vos au-
tem quasi in vestris domibus pacem gaudetis? Videte, ne in vestris
domibus illud. [Vide h. quod faciat erion, & eius aliter. g
Item. [Propeta. i [Sicut plantam, & dicitur rumpam. Ipsi a nobis
sunt plantam, & vos ab eis queritis rumpam? Item Leo
quærit. [De h. decimationem tantum vultis, sed etiam majoribus
nostris vultis velle, ut sit plebis tantum, ubi sacrosancta ha-
bitata dicitur, debere dari. h
Item. [Quibus autem plebis debent
dare? ubi, a quibus h. decimas accipiunt, an ab his? Nos eos bapti-
zamus, & vos ab eis decimas sumitis? Hæc ista interpretatio est:
rigamus populum hanc, imbrum dicitur in ministrantem, quia col-
mus vultu fieri, i vel parvum nobis cum fructificat, m
& quibus vultu fieri non vultis, ubi inferre accipere: ne n si pergitis
dicere, quæ vultis, audiat, quæ non vultis.

3 pars. Ad hæc. Cætera quidem & multiplex argumentatio-
ne iura nostra asserere contendit: ita, ut si fides verbis adhiberetur,
non verba pro verbis, sed res pro verbis reportaretur. Sed Deo
proprio, si verba deditis, verba recipitis. g Arguitur, quod
na, quæ vobis debentur, subire per quæramus, quia nostra persequi-
mur. Sapienter quidem, & philosophice ore prelati sententia sumam
persequi, est non aliam sapere? Unde ad hæc sententia maneat,
nisi quia tanto ardore nostra concipis, sicut vestra patet vobis au-
tem, viciniam nostra consequimur? Unde, cum causa nostra debi-
tationem asserimus, exclaimabit: ab his, quæ tantum o-
mniaque vobis recipere queratis. Constituta vos plantato-
rum, & multa alia h. modis officia vobis assumptis: & de-
negemus, quod vestram est. Item. [Bovis trituranti palea, & argumen-
tationem vincimus, sicut h. vobis, & grana nobis relinquere: Pesti-
nantes vincimus, dicitur mercede accepta, provenientis fructus
dicitur relinquunt. Pro ergo recepta mercede vestri operis in
quantum oblationibus, & aliis obsequiis, quæ pro spirituali.

a. Deuter. 2. b. Deut. 25. c. 1. Cor. 9. sed paulo aliter.
d. 2. Tim. 2. c. 1. Cor. 9. Terentius. g. Luc. 10. h. Te-
rentius. i. Psal. 10. k. 16. q. 1. de decimis. l. al. saltem pati-
mus. m. 16. q. 2. Mart. 7. n. Terentius. o. Terentius.

bus, quæ a vobis accipiunt, quæ dicitur asserunt, provenientis fructus
decimationum & primitiarum nobis relinquere. q Item
quæ apud alios suos erant, sed non in vestris, & decimas de do-
mibus suis accipere, & rebus suis sollicitari. Non facile inven-
tibus quæ tales hospites libenter suscipiant. Alia in per, ignis in
provarit dicitur. [Qui a serpente in sinu suo vultu, percutit.
Non sufficit vobis alere, & bibere quæ in domo vestra sunt, dum
quædam oblationem percipitis, ex quibus vultum & ve-
stitionem habetis: quibus cum Apostolo b debet esse contenti:
sed non vultu, quæ in vestris non penitus expiare contenditis,
dum nec etiam eorum decimationem nobis relinquere vultis. Ut
autem ut vestra saltem omnia colligamus, capella, quæ pro vobis indu-
ta sunt, sive de laborante agricola, sive de eo qui sui stipendium non
accipit, ad hunc articulum asserimus, ne fructum vestri operis,
quem ad se recipere contenditis, in oblationibus, & quotidianis ob-
sequiis istorum recipiatis: decimationem vero omnem, quæ nobis de-
betur, intactam nobis relinquere: ne dum queritis usurpare, quod
non vestrum est, iusta animæ vestre etiam illud cogitanti amitt-
tere, quod vobis aliquo modo videbatur competere. Quid autem
hæc decimationem nullo iure vobis debeatur, facile probamus. Di-
citur enim in quodam concilio. [Si c. quæ laicus, vel clericus, si-
ve utriusque sexus persona proprietaria sit. laici, &c.] sicut in eodem
capitulo in causa monachorum notata invenitur. Si ergo laicus,
vel clericus, vel qualibet persona loca sua proprietaria vendens, aut
aliam, proventum decimationem ab ecclesia, cui legitime assigna-
tus est, nullo modo potest auferre, nec illi de dicitur ad dicitur
fieri transientes, decimas suorum prædiorum, quæ intra terminis no-
stra parochia continentur, nobis auferre possunt. Quantum enim
ad ius proprietarium decimarum attinet, idem est possessorem de
dicitur ad dicitur transire, quod possessionem de dicitur ad
dicitur transire.

QVÆSTIO II.

AD hæc, decimationem ista, & si iure vobis debentur,
ut asserit, tamen ritumalis obsequio vobis silentium
imponit. Omnis enim possessio ritumalis prescri-
ptione tollitur, vel quæ æternaria, sive possessione religiosarum
domorum, vel centenaria, sicut prædica sacra Romana ecclesia.
C. I. g. Quæ triginta annis ab Episcopis possiden-
tur, iure ab eis vindicantur.
Unde Gelasius Papa ad Episcopos Sicilia,
epist. 2. c. 2.

Aculatates ut ecclesie, nec non & dioceses, si que ab
aliquibus possidentur Episcopis, iure sibi vindicent,
quod ritumalis lex conclusit: quia & filiorum nostro-
rum Principum ita emanavit auctoritas, ut ultra xxx. an-
nos nulli liceat pro eo appellare, quod legum tempus
excluit.

At illi contra. Cuius auctoritate nobis silentium imponitur,
eiusdem auctoritate vestra ora claudimus. At enim idem Ge-
lasius. [Nulla præsuppositione statum parochiarum, &c.] Si ergo
temporalis obsequio dicitur semel constitutum de velle non potest,
patet, quod nec vobis patrociniabitur, ut statum parochia nostra
mutantes, decimationem nobis quendam legitime assignatas, vindi-
cabili iure patrone vobis vindicetur. h Quomodo autem distin-
guenda sunt hæc auctoritates, in causa monachorum invenitur.

2 pars. Nunc autem queritur de iure servandi: quæ hæc
ritum ecclesiarum habet ius tumulandi ista. Sicut Hiero-
a. extr. de ludis, c. est. citatur hoc tanquam vulgare proce-
dium, Sicut in gremio. b. 1. Tim. 6. c. 16. q. 1. si quis lai-
cus. d. 16. q. 3. c. 2. 3. 4. illud etiam. An. 1. s. c. 19. Burch. 1. 3. cap. 1. 4. p.
Pam. l. 2. c. 6. 16. q. 3. licet in regulis. 16. q. 4.

X